Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Dannenberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ insertiunilorŭ: o seria garmondu pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. seu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anŭ 40 franci, pe șése luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anŭ 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anu 12 fl., pe șese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu esemplarŭ 5 cr. v. a. seu 15 bani.
Atâtŭ abonamentele câtu și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 112. Brașovŭ, Vinerĭ 20 Maiu (1 Iunie.) 1888.

Brașovŭ, 19 Maiu st. v. 1888.

Se face mare sgomotŭ din pricina înarmărilorŭ Rusiei, se vorbesce multŭ de intențiunile dușmănóse ale acestei puterĭ, foile austro-ungare și germane nu mai încetéză cu plângerile lorŭ în contra atitudinei pressei rusescĭ, care ațîță mereu în contra Austro-Ungariei și a Germaniei, și cu tóte aceste nu în raporturile Rusiei fațâ cu puterile centrale aliate este a se căuta principala causă a incordatei situațiunĭ presente, ci adevĕratulŭ periculŭ alŭ situațiunei ilŭ constitue tristele raporturĭ dintre Germania și Francia.

Celŭ ce observă cu atențiune mersulŭ lucrurilorŭ se póte convinge din ce în ce mai multŭ, că politica cancelarului germanŭ urmăresce fațâ cu Rusia mai multŭ scopulŭ de a-o ține în frîu cu ajutorulŭ monarchiei austro-ungare, pe când principala acțiune a acestei politice este îndreptată în contra Franciei.

La granița germano-francesă se concentréză tóte firele politicei lui Bismark și de aceea este de mare însemnătate enunciațiunea cea mai nouă a organului lui.

Vrêndŭ sĕ motiveze mĕsurile severe ce le-a luatŭ guvernulŭ germanŭ în privința pașaportelorŭ la granița Alsației, „Norddeutsche allg. Ztg." declară într'un important articulŭ — care se dice că l'ar fi compusŭ chiar principele Bismark — că „Germania nu doresce rĕsboiulŭ, ea voesce numai sĕ fiă mai reservată în raporturile cu Francia, așa ca aceste sĕ nu mai fiă așa de apropiate și mai alesŭ Francesii sĕ nu mai pótă comunica cu Alsația-Lotaringia".

Este prin urmare unŭ adevĕratŭ zidŭ chinezescŭ, ce voiescŭ sĕ'lŭ redice Germanii între împĕrăția lorŭ și Francia. Și pentru ce?

Foia bismarkiană o arată clarŭ și limpede dicêndŭ, că „nisuința tațiune au voitŭ sĕ pregătéscă în Alsația-Lotaringia terênulŭ pentru rĕsboiulŭ de revanșă și că au lățitŭ în aceste provincii sentimente anti-germane prin continue ațîțărĭ.

Der óre se vorŭ puté stêrpi prin silă sentimentele anti-germane din Alsația?

Viitorulŭ va dovedi, décă guvernulŭ germanŭ va reuși a dobêndi cu sila, ceea ce nu i s'a datŭ de bună voiă și décă de aici încolo locuitorii provinciilorŭ cucerite își vorŭ îndrepta privirile mai multŭ spre Berlinŭ, decâtŭ spre Parisŭ.

Deocamdată ordinațiunea privitóre la pasporte a produsŭ între Alsațianĭ mare mâhnire, ei o consideră ca unŭ actŭ de violență, și acésta de sigurŭ că nu va contribui la slăbirea sentimentelorŭ lorŭ anti-germane.

Unŭ tristŭ spectaculŭ oferă adĭ lumei dușmănia neîmpăcată dintre Germanĭ și Francesĭ. Este o rușine pentru veaculŭ de fațâ, că aceste națiunĭ, cele mai înaintate de pe continentulŭ europênŭ, trăiescŭ într'o desbinare și într'o ură așa de grozavă, încâtŭ nici nu mai voiescŭ sĕ comunice una cu alta.

Europa ar scăpa dintr'odată de necazurile și de periculele ce-o apasă și neliniștescŭ, décă Francia și Germania și-ar da mâna ca sĕ trăiască în pace și bună înțelegere. Der se vede că nu așa a fostŭ scrisŭ în cartea ursitei și de aceea trebue sĕ ne tememŭ că instrăinarea și dușmănia, ce se grămădesce la hotarele Alsației, va avé în curêndŭ unŭ tragicŭ sfêrșitŭ.

Alegerea din Caransebeșŭ.

„Tribuna" reproduce după oficiosulŭ *„Nemzet"* discursurile rostite de d-nii Mihailŭ *Popoviciu* și Ionŭ *Ionașiu* după terminarea alegerii din Caransebeșŭ.

Discursulŭ rostitŭ de d-lŭ *Mi*-felŭ de deputatŭ, care va lua parte la desbaterile dietei; întâiu pentru-că scopulŭ nostru l'amŭ ajunsŭ prin alegerile de până acum; a doua pentru-că adversarii noștri politicĭ și cei nechemațĭ au afirmatŭ și au rĕspânditŭ, că noi nu suntemŭ conduși de dreptate și de echitate și nici nu intenționămŭ revendicarea drepturilorŭ nóstre violate, ci sub masca patriotismului amŭ voitŭ sĕ dămŭ expresiune și se propagămŭ între noi ura și mănia nóstră tăinuită în contra națiunii maghiare și a patriei. Ca sĕ desmințimŭ aceste calumnii, ca sĕ dovedimŭ, că departe este de noi ura și dușmănia, și că îi iubimŭ pe Maghiarĭ ca pe noi înșine și ne alipimŭ cătră patrie, — amŭ hotărîtŭ sĕ ne depărtămŭ dela programulŭ nostru și amŭ alesŭ pe unŭ Maghiarŭ. Ludovicŭ Mocsary e acelŭ Maghiarŭ, care atâtŭ în dieta maghiară prin graiu viu, câtŭ și înatară prin scrisŭ, a doveditŭ sentimente frățescĭ fațâ de naționalitățĭ și a cerutŭ respectarea drepturilorŭ naționalitățilorŭ garantate prin lege, consciu fiindcă numai înțelegerea durabilă cu naționalitățile póte sĕ nască fericirea patriei. Sĕ trăiéscă Regele! Trăiéscă patria! Trăiéscă Doda! Sĕ trăiéscă alesulŭ nostru deputatŭ, Ludovicŭ Mocsary!

Dlŭ Ioanŭ **Ionașiu** a rostitŭ următórea cuvêntare:

„Poporulŭ românŭ e unŭ elementŭ de ordine și de pace, elŭ respecteză legile și drepturile altora, der pretinde totodată ca și alții sĕ-i respecteze drepturile respectându-și datorințele, pentru că de drepturĭ suntŭ legate și datorințe. Și astădĭ amŭ înplinitŭ atâtŭ drepturĭ câtŭ și datorințe, când urmămŭ calea indicată pentru toțĭ Românii de multŭ prețuitulŭ Traianŭ Doda, alŭ cărui glasŭ l'au auditŭ toțĭ Românii, l'au auditŭ țéra, l'a auditŭ parlamentulŭ, l'a auditŭ lumea întrégă. Acésta o dovedescŭ nenumĕratele adrese de aderență, care i-au venitŭ de prin tóte părțile. Voi sunteți aceia, carĭ ațĭ pecetluitŭ acum a treia óră ținuta lui Doda prin aprobarea vóstră și prin acésta ațĭ câștigatŭ stima și admirațiunea tuturorŭ Românilorŭ, și lorŭ. De aceea trimitemŭ acum unŭ Maghiarŭ, ca sĕ fie unulŭ în dietă, care sĕ ne apere drepturile, care scie și vrea sĕ ne apere. — Mocsary a fostŭ celŭ dintêiu Maghiarŭ, care a luatŭ parte la apĕrarea drepturilorŭ naționalitățilorŭ garantate prin lege. De aceea trebue sĕ-i dovedimŭ recunoscința și stima nóstră. Mĕ bucurŭ, că și acum, ca totdéuna, ne înțelegemŭ și tocmai acestei înțelegerĭ putemŭ sĕ-i mulțumimŭ, că am putută salva onórea acestui cercŭ de cătră aceia, carĭ nechemațĭ se amestecă în afacerile nóstre. — Fițĭ și mai departe ca unŭ didŭ și atuncĭ nu vĕ vețĭ perde drepturile, nicĭ nu vi le va puté lua nimenĭ, pentru că numai dela aceia se potŭ lua drepturile, carĭ ei însișĭ le vêndŭ; acésta li-a dis'o Francisk Deák și Maghiarilorŭ: câtă vreme nu vomŭ renunța de bună voiă la drepturile nóstre, suntemŭ tarĭ. Nu faceți der astfelŭ, precum au făcutŭ Ovreii cu Domnulŭ nostru Isusŭ Christosŭ, carĭ nu numai că l'au vêndutŭ și l'au spênduratŭ, ci l'au silitŭ sĕ-șĭ ducă și crucea pe spatele sale. Sĕ trăiéscă Traianŭ Doda! Sĕ trăiéscă Maghiarulŭ Ludovicŭ Mocsary!"

Scrisórea senatorului Alfieri.

Dlŭ *Gromier* din Parisŭ a pledatŭ pentru formarea unei *lige a puterilorŭ mediterane* fațâ cu *liga puterilorŭ centrale*. Senatorulŭ italianŭ *Alfieri*, care se bucură de mare védă în parlamentulŭ italianŭ a rĕspunsŭ d-lui Gromier prin următórea scrisóre interesantă:

„Iubite domnule Gromier! Permiteți-mĭ sincera declarațiune că d-vóstră, cu tótă dorința ce avețĭ de a împăca pe Francia cu Italia, n'avețĭ dreptate când presupunețĭ că între guvernulŭ și poporulŭ italianŭ ar domni vr'o deosebire de vederĭ, din potrivă și unulŭ și altulŭ se întâlnescŭ în intențiunea d'a mânține starea actuală și d'a inconjura rĕsboiulŭ.

Alianța cu Germania este fórte populară, pe de o parte fiindcă este totdéuna lucru plăcutŭ d'a fi tovarășulŭ celui mai tare, și pe de alta, fiindcă marea mulțime a poporului își dice: „Germania voiesce pacea pentru ca sĕ păstreze ce a luatŭ, er Francia doresce rĕsboiulŭ pentru ca sĕ redobândéscă ce

câtŭ de modeste și chibzuite suntŭ dorințele și scopurile ei coloniale. Acesta este adevĕrulŭ, pe care se pôte clădi o politică seriósă, tóte celelalte suntŭ produse nenorocite ale fantasiei care nu potŭ da nascere decâtŭ la amare deceptiunĭ.

Sĕrbările din Bologna.

Se scie că universitățile din Iașĭ și Bucurescĭ vorŭ fi representate la serbările școlei bolognese de d-nii profesorĭ Odobescu, Nicolae Ionescu și Gr. Stefănescu.

Studenții din Bucurescĭ trămitŭ la Bologuia pe d. A. Obreja; nu cunóscemŭ numele studentului, care va merge sĕ represinte pe studenții din Iașĭ.

*

La 12 Iuniu st. n., rectorulŭ, profesorii universitățeĭ din Bologna și deputațiunile celorlalte universitățĭ italiane și străine, în costumele lorŭ și cu mare pompă, vorŭ eși în procesiune din Ateneulŭ universitarŭ și vorŭ merge la *Archiginnasio*, la vechia clădire a școlei bolognese, unde în presența Maiestățilorŭ Lorŭ și ministrilorŭ Crispi, Roselii și Brin, și a tuturorŭ învitațilorŭ, în curtea școlei, după câteva cuvinte ale rectorului Capellini, profesorulŭ Giosue Carducci va rosti discursulŭ solemnŭ. Care dintre străinĭ va rĕspunde, nu scimŭ. Póte că va fi rectorulŭ Sorbonnei din Parisŭ, Greard, sĕu vre-unŭ altulŭ dintre cei iluștri, căcĭ suntŭ 3000 de învitațĭ.

Pentru imposanța, grandórea, unicitatea spectacolului curtea clădirei va părĕ mică, dér nu se póte face altmintrelĭ pentru a se celebra centenarulŭ. Arŭ fi fostŭ unŭ monstruosŭ anacronismŭ a'lŭ sĕrbători într'altă parte, într'altŭ palatŭ, care nu ar fi pre gloriosulŭ palatŭ Galvani.

Discursulŭ lui Carducci va fi precesu de o *cantată* a lui Franchetti (nu alŭ nostru) făcută pe cuvintele lui Panzacchi.

*

Acesta va fi sĕrbătórea cea mare. La 11 Iuniu, cu o ȡi adecă înainte de discursulŭ solemnŭ, se va inaugura póte monumentulŭ lui Victor Emanuel, se vorŭ face presintațiile óspeților̆ iluștri la primarulŭ Bolognei, se va visita espositiunea și museele. Intr'o séră va fi o representațiune de gală la teatrulŭ *Comunale*, cu opera lui Wagner *Tristan und Isolde*.

Va veni pe urmă banchetulŭ datŭ de ministrulŭ președinte Crispi profesorilorŭ și invitațilorŭ lorŭ și conferirea laureelorŭ universitare ad honorem cu unŭ discursŭ alŭ lui Bosselli și unŭ altulŭ alŭ lui Ceneri.

In fine. vorŭ incepe serbările date de comitetulŭ studenților̆ bolognesĭ și de primarulŭ orașului. *Bononia gaudet*!!

*

Studenții din Geneva, carĭ vorŭ merge la Bologna, vorŭ duce în darŭ pentru biblioteca Archiginnasiului unŭ pergamentŭ fórte frumosŭ lucratŭ unde vorŭ fi inscrișĭ Genovesii iluștri, carĭ au învĕțatŭ la universitatea din Bologna. *Bononia docet.*

(„Românulŭ“.)

SCIRILE ȘILEI.

† **Iacobŭ Bologa** a fostŭ născutŭ în 7 Decemvre 1817 în comuna rurală Marpodŭ, din fundulŭ regescŭ în Transilvania. Părinții lui I. Onică Bologa și Ioana O. Bologa născ. Bărsanŭ, au fostŭ agronomĭ liberĭ în acea comună locuită de Românĭ și Sasĭ, care p'atuncĭ aparținea scaunului Nocrihŭ (Leschkirch), ér acum se ține de comitatulŭ Sibiiului. Iacobŭ Bologa a fostŭ trimisŭ la scólă în Sibiiu unde a absolvatŭ facultatea de dreptŭ, mai târȡiu câștigându-șĭ și diploma de advocatŭ. Rĕposatulŭ a fostŭ mai înteiu protonotarŭ alŭ Consistorului gr. or. din Transilvania și secretarŭ presidialŭ episcopescŭ, după aceea concepistŭ gubernialŭ, consiliarŭ de tribunalŭ de prima instanță judecătorescă și la curtea apelativă, apoi fu denumitŭ de assesorŭ la tabla regiă transilvană și protonotarŭ al țerei, mai în urmă consiliarŭ alŭ guvernului reg. transilvanŭ, ér după aceea înaintă la postulŭ de consiliarŭ aulicŭ, și membru alŭ supremului tribunalŭ judecătorescŭ. In 1863 fu distinsŭ cu gradulu de cavalerŭ alŭ ordinului austriacŭ coróna de ferŭ clasa III. După desființarea guvernului transilvanŭ Bologa s'a retrasŭ în viéța privată și fu pensionatŭ și de aicĭ a fostŭ activŭ ca membru alŭ congresului naționalŭ bisericescŭ și alŭ sinodului archidiecesanŭ gr. or., fiscalŭ sĕu procurorŭ alŭ consistorului metropolitanŭ gr. or., președinte alŭ comitetului parochiei gr. or. din Sibiiu, unde s'a aședatŭ și încetățenitŭ după 1860; ca representante alesŭ alŭ comitatului și alŭ cetății Sibiiului, precum și alŭ fundațiunii fericitului Gojdu; membru și parte președinte, parte vice-președinte alŭ Associațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului românŭ, și continuu conducetorŭ alŭ comitetului ei centralŭ dela anulŭ 1870 încóce, în fine ca membru fundatorŭ și președinte alŭ directoriului institutului de creditŭ și de economii „Albina,“ precum și ca membru alŭ mai multorŭ reuniunĭ din Ardealŭ.

*

Din *comitatulŭ Uniădórei* ni se raporteză următórele: „Pe vestitulŭ președinte al tribunalului din Deva Solyom, jidanii și cârciumarii din Deva l'au prinsŭ vĕndĕndŭ beuturĭ spirtuóse cu butelia pe ascunsŭ și au făcutŭ unŭ scandalŭ infernalŭ la elŭ în curte sigilându-i vr'o 5 buțĭ de vinŭ și vinarsŭ. A urmatŭ apoi o pertractare scandalósă la casa orașului unde jidanii au compromisŭ și pe guvernanta și pe soția lui S. fiindŭ că ele mĕsurau beuturile. Zarva a fostŭ mare, că jidanii suntŭ sumuțațĭ în ascunsŭ de ómenĭ ca comitele, v.-comitele și de alții, carĭ vorŭ a fi fișpanĭ pecând Solyom șĭ-a scosŭ vestea prin ȡiare, că elŭ are sĕ fiă fișpanŭ. Scurtŭ unŭ scandalŭ comme il fant. Dér istoria nu se gată aicĭ. Sĕptămânile trecute au fostŭ unŭ comisarŭ dela Tablă. ca sĕ-lŭ strîngă în curele. Mai întâiu a sigilatŭ cassa. Președintele turbatŭ de nĕcazŭ a alergatŭ la Pesta, — apoi a venitŭ aici frate-sĕu și socru-sĕu. Se vorbesce ca positivŭ, că socotelele s'au aflatŭ în cea mai mare disordine — comisarulŭ a ascultatŭ pe mulțĭ dela carĭ se aflau chitanțe și contracte, — scurtŭ o investigațiune desastruósă pentru elŭ. Acum Solyom îșĭ vinde vitele, vinurile și moșia la Ciangăi. Lumea crede p'aici că-i suntŭ numĕrate ȡilele la noi. Așaderă l'a ajunsŭ nemeeca și pe elŭ, îi vorŭ rumpe capulŭ totŭ ómenii lui!“

*

Guvernulŭ *Rusiei* procede acum totŭ mai aspru cu *expulsările Germanilorŭ*. Nu de multŭ toțĭ arendatorii și administratorii germanĭ din Polonia au primitŭ ordinŭ ca, în timpŭ de 6 sĕptĕmânĭ. sĕ iesă afară din țeră. Tóte încercările respectivilorŭ d'a ocoli acestŭ ordinŭ. d. e. intrândŭ în liga de supușĭ rusescĭ nu reușescŭ, fiindcă guvernulŭ rusescŭ denégă orĭce naturalisare a Germanilorŭ Acéstă mĕsură va trage după sine mare miseriă familii numeróse, prin ea, vorŭ ajunge la sapă de lemnŭ.

*

Vinerĭ la 11 Maiu st. n. d. *Gaston Paris*, a presentatŭ, la *Institutŭ*, Academiei de inscripțiunĭ din Parisŭ ultima fascicula din „*Etimologicum Magnum*“ alŭ d-lui B. P. Hașdĕu, făcĕndŭ acestei opere cele mai căldurose laude și ȡicĕndŭ dreptŭ conclusiune, că până acum *nicĭ o națiune nu posede unŭ asemenea monumentŭ.* D. B. P. Hașdĕu, fiindŭ presentŭ la acea ședință, mai mulțĭ membri ai Institutului au doritŭ sĕ-i facă cunoșcință, precum: *Renan, Oppert, D'Arbois de Jubainville, Barbier, de Maynard*, etc. etc. ér ilustrulŭ *Victor Duruy* s'a întreținutŭ multŭ cu acéstă ocasiune cu d. Hașdĕu arătândŭ forte multă iubire pentru România, de care îșĭ aducea aminte dintr'o călĕtoriă și rugândŭ pe d. Hașdĕu a comunica Maiestății Sale Reginei marea sa admirațiune pentru „*Carmen Sylva.*“

*

Bancherulŭ din Bucurescĭ *Petru Atanasiu*, murindŭ Lunea trecută, a lăsatŭ prin testamentŭ, între alte binefacerĭ și o sumă de 10.000 lei societățŭ pentru învĕțătura poporului românŭ.

*

Aspectulŭ *recoltelorŭ în România* — după cum scrie „Curierulŭ Financ. — este fórte frumosŭ și mulțămirea este generală pănă acum. Prin unele locurĭ ploile au stricatŭ porumbulŭ în pămentŭ, dér acéstă pagubă s'a reparatŭ imediatŭ prin o a doua arătură și sĕmĕnătură, care a reușitŭ pe deplinŭ. Plóia, ce 'a cădutŭ ȡilele acestea însoțită de o grindină violentă, a causatu marĭ stricăciunĭ. Scirile primite până acum arată că moșiile din județele Dîmbovița și Ilfovŭ au fostŭ cele mai bântuite de acestŭ rĕu. Se ȡice că sute de hectare de sĕmĕnăturĭ au fostŭ așa de rĕu lovite, că nu se mai cunoscŭ nicĭ urme de vegetațiune. La Botoșanĭ, în Moldova, s'a produsŭ acelașŭ rĕu, causândŭ marĭ pagube. In porturĭ, transacțiunile în grâurĭ și orzurĭ suntŭ fórte numeróse. Incărcările însĕ, din causa apelorŭ marĭ, se facŭ cu o óre-care greutate. Prețurile continuă a fi bine susținute, provocate de cererile ce se manifestă pentru prima óră din America.

*

Se ȡice, că Preda *Fântânaru* individulŭ care împușcase în feréstra palatului regalŭ din Bucurescĭ nu va mai fi judecatŭ de către Curtea cu jurațĭ ci va fi internatŭ la ospiciulŭ Mărcuța, ca unulŭ despre care e constatatŭ că nu este în tóte facultățile sale mintale.

*

Cetimŭ în „L'Independance belge:“ Dela 1880, data la care unŭ tratatŭ de comerciu și de navigațiune a fostŭ încheiatŭ între Belgia și România, étă in ce proporții afacerile s'au desvoltatu: Pentru importația în Belgia. în 1880: 6.504, în 1881, 11.377, în 1882 19.770, în 1883 24.430, în 1884 15.440, în 1885 36.892, în 1886 31.308. Pentru exportația din Belgia: în 1880 3.647, în 1881 3.483, în 1882 5.184, în 1883 3.326, în 1884 2.002, în 1885 1.935, în 1886 5.405.

Dare de semă și mulțămită publică.

Reuniunea de cântărĭ și musică a plugarilorŭ românĭ din Câmpenĭ, avĕndŭ în vedere sporirea fondului și ajungerea scopului precisatu în statutulŭ sĕu, a arangeatŭ petrecerea poporală obicĭnuită, la S-tele Pascĭ, care a avutŭ unŭ venitŭ brutŭ, incursŭ dela P. T. publicŭ din Câmpenĭ, în sumă de 103 fl. 26 cr. v. a. Din acéstă sumă jumĕtate s'a datŭ musicei reuniunei, ér cealaltă jumĕtate s'a adausŭ lângă capitalulŭ fondului reuniunei, care de presinte se urcă la suma de 177 fl. 69 cr. v. a.

Pentru sprijinire binevoitóre manifestată și cu acéstă ocasiune din partea P. T. publicŭ din Câmpenĭ, comitetulŭ reuniunei se vede îndemnatŭ a aduce

și pe acéstă cale mulțumita s'a tuturorŭ aceloră P. T. Domnĭ, carĭ n'au pregetat a'șĭ da concursulŭ materialŭ reuniunei nóstre pentru ajungerea scopului ce-lŭ urmăresce.

Totŭ cu acéstă ocasiune, comitetulŭ reuniunei de cântărĭ și musică a plugarilorŭ rom. din Câmpenĭ aduce adânca sa mulțumită membrilorŭ fostei reuniunĭ musicale din Câmpenĭ (din 1879—80) și anume: D-lui Iuliu Hochmanŭ, cancelistŭ reg. în pensiune, d-lui Sigmundŭ Löwy neguțătorŭ, d-lui N. Corcheșŭ, d-lui I. Motora și d-nei văduve Maria Paladen. Corcheșŭ, toțĭ din Câmpenĭ. Apoi d-lui Mathias Hirsch neguțătorŭ în Brașovŭ, d-lui Stefanŭ Roșca notarŭ cercualŭ și d-lui Rudolfŭ Löwy neguțatorŭ în Albacŭ pentru donațiunea marinimósă ce au făcut'o reuniunei nóstre prin conclusulŭ luatŭ în ședința din 30 Aprilie a. c. donându-ne: unŭ violonŭ în prețŭ de 64 fl., unŭ violoncelŭ în prețŭ de 25 fl. și o violă în prețŭ de 12 fl. La olaltă în sumă de 101 fl. v. a.

Primescă decĭ susŭ amintițiĭ d-nĭ membri ai fostei reuniunĭ musicale adânca mulțămită a reuniuneĭ întregĭ pentru marinimósa donațiune făcută.

Totodată ne luămŭ voiă a le aduce la cunoscință cumcă, conformŭ conclusului de dto 30 Aprilie, toțĭ P. T. Domnĭ membri ai fostei reuniunĭ musicale suntŭ indușĭ în lista membrilorŭ reuniunei nóstre ca membri fundatorĭ.

Din ședința comitetului reuniunei de cântărĭ și musică a plugarilorŭ românĭ din Câmpenĭ, ținută la 22 Maiu 1888 st. n.

Ioanŭ Motora pres. — **Nicolau Corcheșiu** v.-pres. și dirigintele reuniunei.

Intemplărĭ diferite.

Trădatŭ de albine. Locuitorului Georgiu Tidu din Bungardŭ i s'au furatŭ 3 coșnițe de stupĭ în valóre de 90 fl. Hoții au fostŭ mai multŭ timpŭ urmărițĭ, dér fără succesŭ. Odată însĕ se luă de veste, că fața unui feciorŭ din comună e fórte umflată și pare ca și cum ar fi fostŭ mușcatŭ de albine. Fù trasŭ în cercetare ca suspectŭ și se descoperì în urma acesta, că în adevĕrŭ elŭ este hoțulŭ și că umflătura provenî în urma mușcăturei ce-o suferì din partea albinelorŭ când a furatŭ stupii.

Focŭ. In o pădure aparținĕtóre comunei Săsciorŭ de lângă Sibiiu au arsŭ 175 stânjinĭ pătrațĭ de pădure. Mare parte din arborii arșĭ s'au nimicitŭ cu totulŭ. Causa focului nu e cunoscută.

Solemnă primire. Ludovicŭ Toth dela Alamorŭ va fi cercetatŭ multe cârciume în viéța lui, dér de-o primire așa de „solemnă“, ca ceea ce a avut'o dilele trecute în cârciuma pădurarului Ilie Olarŭ din Lamneșŭ. de sigurŭ până acum nu s'a „bucuratŭ.“ Abia întrà în cârciumă, și — după cum se scrie din acele părțĭ foilor unguresci — cârciumarul cu nevastă-sa împreună, sări asupra lor și le luă cei 18 fl. ce-i aveau în buzunarŭ. Intru amintirea acestorŭ óspețĭ „bineveniți,“ cârciumarulŭ ișĭ mai permise luxulŭ de a le lua și unŭ inelŭ de aurŭ, póte cu scopulŭ ca sĕ și-lŭ țină de suvenire. In semnŭ de „recunoscință,“ cârciumarulŭ le deschise după acésta ușa și-i aruncà afară. Toth s'a cam supĕratŭ și începù sĕ strige după ajutorŭ. La strigătulŭ lui se și ivì unŭ omŭ, dér fiindŭ că cârciumarulŭ îi întémpina cu furca de fierŭ, amêndoi o luară la sănetósa. — Décă toțĭ cârciumarii ar fi așa de primitorĭ, cine scie, póte n'ar mai trece atâtea moșii în mânile Evreilorŭ și multe viețĭ arŭ remâne neînveninate de vinarsulŭ falsificatŭ. Toth însĕ nu vré sĕ scie de acestea și pe cârciumarulŭ l'a datŭ pe mâna tribunalului.

Omorŭ barbarŭ. Decurênd s'a gasitŭ în Pesta pe stradă unŭ cadavru de băiatŭ micŭ. La secțarea lui s'a constatatŭ, că a fostŭ născutŭ viu. Instrumentulŭ prin care i s'a despărțitŭ capulŭ și membrele de corpŭ a fostŭ unŭ cuțitŭ ascuțitŭ, cu tăișŭ latŭ, probabilŭ unŭ cuțitŭ de bucătăriă. Tăierea membrelorŭ a fostŭ făcută în chipulŭ cum transezĭ galițele, de unde se deduce, că asasina trebue sĕ fiă o bucătărésă. Capulŭ băiĕtului se găsise pachetatŭ într'unŭ diarŭ. Poliția face toțĭ pașii pentru a pune mâna pe ucigașă.

Literatură.

„Familia“, diarŭ beletristicŭ-literarŭ, apare odată pe sĕptĕmână în Oradea-mare și costă 10 fl. pe anŭ. Redactorŭ: *Iosifŭ Vulcanŭ.* Fóia acésta, care totdéuna a apărutŭ cu cea mai mare regularitate în fiă-care Duminecă, pusese în mare nedumerire pe cetitorii sĕi prin împrejurarea escepțională, că în douĕ Duminecĭ după olaltă n'a apărutŭ. Numĕrulŭ mai nou însĕ, dela 15 (27) Maiu, esplică causa neaparițiunei diarului prin împrejurarea, că d-lŭ Iosifŭ Vulcanŭ a zăcutŭ greu bolnavŭ în comitatulŭ Aradului. Ne bucurămŭ de reînsănĕtoșarea d-lui Vulcanŭ, care promite cetitorilorŭ sĕi, că numerile neapĕrate din fóia sa le va înlocui prin suplemente. Unulŭ din aceste suplemente este adausŭ la numĕrulŭ de fața, care are următorulŭ sumarŭ:

Remușcarea, novelă (fine), de Const. Drăgulinescu. In pădure (poesiă), de Tr. H. Popŭ. Masagiulu în timpurile vechĭ și noi, de Dr. G. Crainiceanu. Sonetŭ prelucratŭ de Ionŭ Bocanicĭ. Nunta lui Figaro (comediă în 5 acte), prelucratŭ de N. A. Bogdanŭ. Grivița, de T. C. Văcărescu. Poesii poporale, culese de Anania S. Hodoșŭ. Cronica vienesă. Bună diminéța, ilustrațiune. Bonbóne. Literatură și arte. Teatru și musică. Ce e nou? Felurimĭ etc.

Preotulŭ românŭ, diarŭ bisericescŭ, scolasti[...] Anulŭ XIV. Apare în Gherla odată pe lună în broșurĭ de câte 2½—3½ cóle și costă pe anŭ 4 fl. Proprietarŭ, Redactorŭ și Editorŭ: *Nicolae F. Negruțiu.* — Nr. 6 de pe Iunie cuprinde: Dumnedeésca liturgiă a S.-lui Ioanŭ Chrysostomŭ (studiu ritualŭ), de I. Boroșŭ. Predică pe Dumineca S.-lui Toma; Predică pe Dumineca Mironosițelorŭ; Predică pe Dumineca Samarinenei; tóte trei predicele suntŭ lucrate de Basiliu Rațŭ, vicarulŭ Făgărașului. Din confesiunile seu mărturisirile S.-tului Augustinŭ, de V. Gr. Borgovanu. Despre lucrarea pămĕntului, de I. Georgescu.

Logodnă și cununii.

D-ra Maria I. *Martinoviĭ* și d-lŭ George C. *Gaertner* — fidanțațĭ.

D-lŭ Dr. Andreiu *Monda* și d-ra Rafila *Șandorŭ* ișĭ vorŭ serba cununia lorŭ în diua de 3 Iunie n. c. în biserica gr. or. din M.-Cueșdiu.

D-lŭ Nicolae I. *Moșiu* și d-ra Elena Ioanŭ *Peligradŭ* se vorŭ cununa Duminecă, în 22 Maiu v. c. în biserica S. Niculae din Prundŭ în Brașovŭ.

Felicitările nóstre!

DIVERSE.

Școla pentru diariștĭ. Este unŭ anŭ de dile de când se înființase în Londra o șcólă pentru diariștĭ. Proprietarulŭ și conducĕtorulŭ acestei școle este englesulŭ David Anderson, care pe terenulŭ publicității are o praxă de 30 de anĭ. Metodulŭ propunerei sale este următorulŭ: Presupune că este redactorulŭ unui mare diarŭ cuotidianu, ér pe elevii sĕi îi privesce ca pe totu atâțĭ colaboratorĭ ai sĕi. Diminéța la 10 óre merge în biurou, frundăresce diarele și corespondențele mai nouĕ în presența elevilorŭ sĕi: la orele 11 trămite pe unulŭ dintre elevĭ sĕ asiste la esercițiulŭ militarŭ alŭ cutărei trupe, îndatorându-lu, ca despre cele vĕdute până la órele 2 după amédŭ sĕ-i dea unŭ raportŭ de 500 de cuvinte. Pe alŭ doilea elevŭ ilŭ trămite la o esposițiă de tablourĭ, pe alŭ 3-lea la teatru, pe alŭ 4-lea la concertŭ, pe alŭ 5-lea la cutare meetingŭ seu altŭ soiu de întrunire publică; fiă-care dintre aceștĭ elevĭ este îndatoratŭ ca în anumitŭ timpŭ se facă unŭ raportŭ de atâtea și atâtea cuvinte. In timpulŭ acesta pe elevii rĕmașĭ acasă îi întreține cu alte eserciții strictŭ diaristice: unora le dă anumite notițe de câte 5—6 rĕndurĭ cu însărcinarea, ca într'unŭ timpŭ determinatŭ sĕ scrie din alte articule în mărime de câte una, douĕ, orĭ și mai multe colóne de diarŭ; altora din contră le dă anumite articule marĭ cu însărcinarea ca din ele sĕ facă alte articule micĭ, orĭ și numai nisce notițe de 3—4 rĕndurĭ [...] așa, ca în aceste rĕndurĭ [...]

[...] céstă pétră scumpă, până acum atâtŭ de prețiósă, căcĭ rubinele lui artificiale produse prin cristalisațiune au tóte proprietățile rubinelorŭ veritabile: colórea, foculŭ și tăria lorŭ. Incă înainte cu 12 anĭ născocise D-lŭ Fremy o procedură, prin care producea cristale care semânau fórte multŭ cu rubinele. In anulŭ din urmă a făcutŭ însĕ esperințe nouĕ și după multă ostenélă și studii îndelungate a reușitŭ a produce cristale care au pe lângă celelalte proprietățĭ și structura cristalină întocmai ca rubinele veritabile.

IACOBŬ BOLOGA,

consilierŭ aulicŭ transilv. reg. în pens., Cavalerŭ alu ordului Corona de ferŭ cl. III., vicepreședinte alŭ Associațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului românŭ, președinte alŭ Direcțiunei institutului de creditŭ și de economii „Albina“, membru alŭ sinodului archidiecesanŭ gr.-or. și fiscalŭ alŭ consistoriului metropolitanŭ gr.-or., membru alesŭ alŭ representanței Comitatului și orașului Sibiiu, precum și alŭ fundațiunei fericitului „Gozsdu“, membru alŭ Direcțiunei băncei generale de asigurare „Transilvania“, membru onorariu alŭ societății geografice din Bucuresci etc. etc.

în etate de 70 anĭ, după scurte suferințe, astădĭ la ½8 óre diminéța șĭ-a datŭ nobilulŭ sufletŭ în mânile Creatoriului.

Remășițele pămentescĭ ale scumpului decedatŭ se vorŭ transporta Vinerĭ în 20 Maiu (1 Iuniu) la 3 óre după amédŭ din locuința strada Cisnădiei Nr. 7 în cimiteriulŭ gr. or. dela Pórta turnului spre repausŭ eternŭ.

Subscrisii aducŭ acésta jalnică și durerósă scire la cunoscința tuturorŭ consângenilorŭ, amicilorŭ și cunoscuțilorŭ.

Sibiiu, în 18(30) Maiu 1888.

Valeriu Bologa, Anna Moga născ. *Bologa, Maria Dima* născ. *Bologa*, ca fii. *Dr. Ioanŭ Moga, George Dima*, ca ginerĭ. *Alecsandrina, Eugenia, Aurelia, Anicuța, Ionelŭ* și *Cornelia Moga; Măriora* și *Ionelŭ Dima*, ca nepoțĭ. *Ioanŭ Hannia, Ioanŭ Bădilă, Ioana Bădilă*, ca cumnațĭ.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 31 Maiu st. n. 1888.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.46	Vend.	8.48
Argintŭ românescŭ .	„	8.40	„	8.44
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.02	„	10.04
Lire turcescĭ . . .	„	11.32	„	11.37
Imperialĭ	„	10.32	„	10.37
Galbinĭ	„	5.89	„	5.92
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	105.—	„	106.—
Discontulŭ	6½—8 pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 30 Maiu st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	97.08
Renta de hârtiă 5%	85.30
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	[illegible]
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate ostŭ ungare (1-ma [...]	[illegible]
Amortisarea d[...]	[illegible]

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonați, că mai ... din anii trecuțĭ numerĭ pentru complectarea colecțiunilorŭ ...m și câteva întregĭ colecțiunĭ, pentru carĭ se potŭ ... casŭ de trebuință.

Nr. 1349—1887. 72,3—3

PUBLICAȚIUNE.

Din partea subscrisei primării comunale se aduce la cunoscință publică cumcă pe basa ordinațiunei Inaltului ministeriu regiu ungaricŭ de industriă, comerciu și agricultură din 4 Septemvre 1885 Nr. 46,379 se va ținea *Marțĭ în 26 Iuniu a. c. la 10 óre a. m.* în cancelaria notariatului din Branulŭ superiorŭ licitațiune publică spre vêndarea de 5000 metri cubicĭ lemne de bradŭ și molivŭ din pădurea comunală *Zsigura* apte pentru construcția plus oferintelui spre esplotare în terminŭ de 4 anĭ următorĭ, pe lângă observarea planului de esplótare și plătirea prețului de cumpărare în rate anuală anticipative.

Oferte confecțiunate după prescrise și provĕdute cu vadiulŭ recerutŭ, apoi cu timbru de 50 cr. încă se vorŭ primi până la ora în care se începe licitațiunea verbală.

Prețulŭ strigărei s'a statoritŭ peste totŭ cu 4000 fl. și amatorii de cumpărare au a depune înainte de începerea licitațiunei unŭ vadiu de 10%.

Condițiunile de vêndare se potŭ vedea în cancelaria notariatului cercualŭ din Branulŭ superiorŭ în órele oficióse în tóte dilele.

Se observă, că transportarea lemnelorŭ se póte efeptui atâtŭ cu carulŭ, câtŭ și prin plutire pe apă.

Sirnia, în 21 Maiu 1888.

Primăria comunei

Nicolae Frunteșiu, primarŭ. **Rațŭ.** notarŭ.

Sz. 2563—1888 p. 70,3—3

Hirdetmény.

A brassói kir. törvényszék részeről közhírré tétetik: hogy Königes János és társai brassói földbirtokosoknak, Brassó szab. kir. város közönsége összes birtokosai ellen, határtagositas iránt benyujtatt keresete folytán, a megengedhetőség feletti tárgyalás 1888-ik évi Iulius hó 19-ik napjának délelőtti 10 órájára Brassó városában a város házához tüzetett ki melyre az összes érdekeltek az 1880 évi Augustus 23-án 2364 sz. a. kibocsátott birtok rende utasitas 36-ik §-ában irt jogkövetkezmények terhe alatt, azon megjegyzéssel idéztetnek hogy a tagasitási kereset egy példánya a városi tanácsnál vagy a kir. törvényszéknél a hivatalos órák alatt betekinthető.

Brassó, 1888 Majus 22-én. *A kir. töreszék ülesebol.*

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.